

imellem min Opfattelse, saaledes som den er, og saaledes som den fremstilles. Min Opfattelse er, at *Loven* ikke har virket tilfredsstillende i alle Kommuner. Jeg er fuldt ud enig i det ærede Medlems Grundopfattelse, at Dyrtiden virker forskelligt i By og paa Land, højst forskelligt, og det var netop ud fra denne Opfattelse, jeg i Fjor hævdede, at en Lov som denne let vilde kunne virke forskelligt i By og paa Land, hvis man ikke tillod Anvendelsen af forskellige Metoder. Jeg mente i Fjor, at Lovforslagets Bestemmelser om Hjælp efter § 1 væsentligt vilde blive udnyttede i Byerne, men at i mange Landkommuner vilde Hjælp efter § 1 ikke være nødvendig eller efter Kommunernes Forhold i al Almindelighed i alt Fald ikke blive bragt i Anvendelse, saaledes at Midlerne fuldt ud vilde blive udtømt. Derfor mente jeg, at Bestemmelserne i § 2, hvis det havde været opstillet saaledes, at Statstilskuddet ogsaa havde ydet Opmuntring for Kommunerne til at anvende disse, vilde have kunnet medføre, at Landkommunerne i større Grad end Bykommunerne, og netop fordi de er mindre Samfund, havde været i Stand til at træffe regulerende Foranstaltninger til Bedste for alle Beboere og derigennem udnytte *Loven* fuldt ud. Det er altsaa dette, jeg har ment. Om det er rigtigt eller ikke, henstiller jeg selvfølgelig til Overvejelse. Men det er det, min Tanke har været, at *Loven* ikke har virket helt tilfredsstillende i Landkommunerne, fordi § 2 ikke ret har kunnet udnyttes af dem. At Forholdene skulde være saadan, at der i Landkommunerne ikke var Trang til almindelige regulerende Foranstaltninger, tror jeg dog ikke helt er rigtigt. Selv om Dyrtiden ikke trykker Landkommunerne saa haardt som Bykommunerne, er der dog store Dele af Befolkningen i Landkommunerne, som ogsaa lider under Dyrtidens Tryk. Naar man en Gang kommer til at gøre op, hvad *Loven* tilsyneladende stillede til Disposition for Befolkningen af Millioner, og hvad der virkelig er anvendt af Millioner, saa vil det vise sig, at Beløbet ingenlunde er fuldt ud anvendt, og at det væsentlig er i Landkommunerne, det ikke er kommet til Anvendelse. Jeg mener altsaa ikke, at det skyldes en særlig Mangel paa Interesse fra Landkommunernes Side, men at *Loven* har faaet en Form, som Landkommunerne ikke ret har kunnet bruge, og derfor glæder det mig ogsaa, at *Loven* i Aar aabner Landkommunerne Adgang til at bruge den paa en saadan Maade, som

jeg tror vil være til særlig Nytte for Landbefolkningen.

Hermed har jeg vist besvaret de Spørgsmaal og udtalt mig om de Forhold, som der kan være Anledning til nu at komme ind paa, og jeg haaber saa, at Udvalgsbehandlingen maa blive baade kortvarig og velvillig, for at Lovforslaget kan komme til at foreligge til Afløsning af den nugældende Lov den første Januar.

Ole Hansen: Jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, han har fremsat her, navnlig med Hensyn til Bestemmelserne i § 2 og § 6. Ministeren udtalte, at Forslagets Bestemmelser i § 6 var bygget paa praktisk Erfaring. Ja, det er jo muligt, at der i en enkelt Kommune kan være opnaaet nogen Erfaring i den Henseende, men jeg er dog fremdeles tilbøjelig til at tro, at disse Bestemmelser i § 6 angaaende det Skel, der skal sættes imellem de mindre velstillede og de velstillede, vil give Anledning til mange Vanskeligheder ved *Lovens* Gennemførelse. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet her, men jeg haaber, at det ved Forhandling i Udvalget maa lykkes at opnaa en saadan Affattelse af disse Bestemmelser, at vi kan undgaa Vanskelighederne. Det er ikke min Mening, at jeg paa nogen mulig Maade vil virke for, at vi nu skulde falde tilbage paa det, at der ikke skal ydes Statstilskud efter § 2. Det er det ingenlunde. Naar der i Folketinget er truffet en Overenskomst om dette Spørgsmaal, vil jeg bøje mig derfor og mine Partifæller gaa med dertil. Vort Formaal er kun dette ene, at vi kan faa truffet Bestemmelser, der er til at bruge omkring i Kommunerne paa en god og forsvarlig Maade.

Jeg skal indskrænke mig hertil. Jeg haaber, at det i Udvalget let skal kunne lykkes hurtigt at komme til en Afgørelse om Sagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ole Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.